

uanset om disse kommer til Dyrskuer eller ej, netop fordi de har den gamle Stamværdi, har Stamtavlerne i Orden og har de høje Tal for Ydelsen. Men de Besætninger, som skal oparbejdes, de, som savner de gamle Stamtavler, de, der savner, om jeg saa maa sige, hele den Baggrund i Form af Kraft, som Eksteriøret udviser, de er nødt til stadig at komme til Dyrskuerne. Men de kommer virkelig ikke til Dyrskuerne, hvis man borttager Præmieringen. Vi vilde derved i langt højere Grad komme ind paa, at Dyrskuerne i de stærkt interesserede Egne bliver Eliteskuer, saaledes at de, som kommer udefra, de, for hvis Vedkommende der er Tvivl om, hvorvidt de overhovedet kan faa deres Dyr præmieret, ikke kommer. Jeg tror derfor, at det vilde blive et meget stort Minus for Opretholdelsen af Dyrskuerne, hvis man stryger Præmieringen. Og at Landboforeningen selv skulde have Midler til at opretholde Dyrskuerne, tror jeg dog ikke, den højtærede Landbrugsminister tænker sig. Det vilde de ikke kunne med de begrænsede Midler, de har at arbejde med.

Som jeg sagde før, er det Dyrskueres Opgave at udpege det gode Eksteriør, den gode Bygning, som i sig bærer den Fond af Sundhed og Kraft, der skal til for at oparbejde en stadig stigende Ydelse. Hvis man vil undersøge, hvorledes Dyrskuedyrene har bestaaet i Konkurrencen med de øvrige Dyr, har jeg her et Par smaa Tabeller, der viser, hvorledes Mælkemængden i Fyns Mejeriforening er steget og steget udelukkende eller dog i alt væsentligt paa Grund af forbedret Fodring. Fra 1905—06, da den gennemsnitlige Ydelse for de fynske Mejerier var 92 kg Smør pr. Ko, til 1923—24 er den steget til 117 kg Smør pr. Ko. Det er en Stigning af 25 kg. Naar Stigningen ikke er blevet større til Trods for, at jeg er overbevist om, at man paa Fyn i de almindelige Besætninger har forbedret Fodringen i lige saa høj Grad som i de saakaldte Kvægavlsforeningsbesætninger, altsaa de Besætninger, som i særlig Grad er knyttet til Dyrskuerne, ligger det netop i, at man ikke kan vente at faa sine Fodermidler betalt i samme Grad, naar det drejer sig om en Ko af en Stamme, som ikke er i Besiddelse af den fysiske Kraft, at den kan vedblive at udholde det Pres paa Maskinen, som den kraftige Fodring i Virkeligheden er. Til Sammenligning tjener, at for de Køer, som er kontrolleret i Kvægavlsforeningerne, var der i 1905—06 den samme Ydelse, som Fyns Mejeridrifts Statistik udviser for samtlige Køer i 1923—24, nemlig 117 kg, men deres Ydelse er gaaet

frem med 26 kg, nemlig til 143 kg i 1923—24. Det drejer sig her om de Besætninger, som er knyttet til Dyrskueforanstaltningerne, thi Avlsforeningerne er jo, som det ogsaa fremgik af det ærede Medlem Hr. Pinstrup's Udtalelser, i meget nær Tilknytning til Dyrskuerne; hvorledes skulde man ellers faa udpeget Avlsdyr, hvis det ikke skete paa Dyrskuerne?

Hvis man yderligere vil undersøge, hvorledes Besætningerne i Kontrolforeningerne er gaaet frem, vil man ogsaa her, til Trods for at de har haft de første to Midler, nemlig den forbedrede Fodring og Kontrolforeningens Resultater, at arbejde efter, se, at Fremgangen fra 1901 til 1925 for de Besætninger i Kontrolforeningerne, som har haft Tilknytning til Avlsforeningerne og Dyrskuerne, har været paa Fyn 885 kg Mælk, 0,57 pCt. Fedt og 60 kg Smør. Men i de Foreninger, som har arbejdet paa samme Maade, men uden Tilknytning til Kvægavlsforeningerne og Dyrskuerne, har den kun været 629 kg Mælk, 0,26 pCt. Fedt og 35 kg Smør. Der er altsaa en Forskel paa 256 kg Mælk, 0,31 pCt. Fedt og 25 kg Smør til Fordel for dem, som arbejder i Tilknytning til Dyrskueprincipper.

Med Hensyn til disse Resultater kan jeg kun give den højtærede Landbrugsminister min Anerkendelse af det Syn, som Ministeren anlægger paa Kontrolforeningerne. Der er jo ingen Tvivl om, at siden Kontrolforeningerne er kommet frem, har man faaet det allerbedste Bevis for, at det er den rigtige Retning, Avlen er gaaet i. Det er kun beklageligt, at Ministeren ikke har vist den samme Venlighed overfor Kvægavlsforeningerne. Jeg maa dog sige, at naar den højtærede Minister opretholder det nuværende Tilskud til Kvægavlsforeningerne, maa man maaske under Hensyn til Statens hele finansielle Stilling være tilfreds dermed, og jeg skal da nøjes med at udtale min Anerkendelse med Hensyn til, hvad der er sket overfor Kontrolforeningerne.

I samme Aandedræt maa jeg dog sige, at det forekommer mærkværdigt, at Ministeren ønsker at fordele Tilskuddet til Kontrolforeningerne efter Medlemsantal. Det er dog ikke Medlemmernes Ydelse, man skal fremme, men Køernes. Det er højst mærkværdigt, at det skulde være en statslig Opgave at give Tilskud i Forhold til Medlemsantal uden Hensyn til Antallet af Køer, saaledes at den Mand, der ejer 1 Ko, skal have det samme Tilskud for at faa denne Ko kontrolleret, som det Medlem, der har 50, 20 eller 10 Køer, skal have for at faa dem